

[Maigaard.]

mig derfor at citere Folketingets Forhandlinger 1968-69, sp. 7389:

„Det sidste af vore ændringsforslag er stillet til lovforslaget om byplaner. Ændringsforslaget er efter socialdemokratiets opfattelse et absolut nødvendigt led i en ny jordlovgivning. Ændringsforslaget går ud på, at kommunalbestyrelserne får ret til at ekspropriere ejendomme med dertil hørende arealer, når det er af væsentlig betydning at råde over dem for at gennemføre en byplan, også hvor det drejer sig om boligbyggelser, og hvad der hører til, f. eks. friarealer.

Nu skulle man jo tro, at alle, der ønsker resultater af denne jordlovgivning, ville erkende det indlysende rigtige og nødvendige i en sådan bestemmelse. Vi ved jo, at der i regeringspartierne er adskillige tilhængere af en kommunal ekspropriationsret, og når et af de væsentligste formål med jordlovene netop er — det har regeringen jo selv oplyst — at fremme den kommunale planlægning, er det helt uforståeligt, at man afviser et ændringsforslag, som retter den alvorligste mangel ved de fremsatte jordlovsforslag. Skal det virkelig fortsat være sådan, at en enkelt eller flere jordbesiddere, oven i købet måske med spekulation for øje, kan holde arealer tilbage og i årevis hindre en fornøftig byplans gennemførelse? Eksempler herpå er jo ikke ualmindelige. Enten holdes jorden helt tilbage, eller der forlanges sådanne priser, at hverken boligbygherrerne eller kommunen kan klare det.“

Idet jeg i øvrigt skal henvise til lovforslaget og bemærkningerne hertil, skal jeg anbefale det til tingets velvillige behandling.

Socialministeren (Eva Gredal): Hermed tillader jeg mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel,*

forslag til lov om ændring af lov om forsikring mod følger af ulykkestilfælde. (Ophævelse af regler om dagpenge m. m.),

forslag til lov om ændring af lov om erstatning til tilskadedekomne værnepligtige m. fl. (Ophævelse af regler om dagpenge m. m.),

forslag til lov om ændring af lov om børnetilskud og andre familietydelser. (Barseldagpenge),

forslag til lov om ændring af lov om folke-

pension. (Kommunens adgang til at rejse sag om tilkendelse af pension),

forslag til lov om ændring af lov om invalidepension m. v. (Kommunens adgang til at rejse sag om tilkendelse af pension) samt

forslag til lov om ændring af lov om pension og hjælp til enker m. fl. (Kommunens adgang til at rejse sag om tilkendelse af pension).

Forslaget må ses som et af de vigtigste fremskridt i adskillige år inden for de korterevarende kontantydelse. Tidligere tiders ordninger med lave ydelser til en begrænset kreds er efterhånden blevet forbedret og udvidet. Fra 1. april 1972 har regeringen foreslået enkelte betydelige forbedringer i størrelsen af ydelserne, men først med det foreliggende forslag, der skal træde i kraft den 1. april 1973, dannes et veludviklet sikringsssystem som basis for en moderne og udbygget sikringsordning til hele befolkningen. Tidligere tiders fjerne mål om ligestilling mellem befolkningsgrupperne ved uarbejdsdygtighed — mellem de grupper, der er de traditionelt velbærgede, og de grupper, der kun langsomt har fået del i goderne — er nu rykket så nær, at vi fremover på dette område snarere skal tale om justering af beløbstørrelser end om ændringer i de grundlæggende principper.

I min gennemgang af forslaget vil jeg mere koncentrere mig om nydannelserne og en vurdering af disses konsekvenser end om ændringer, der allerede er velkendte, og som også er behandlet udførligt i forslagets bemærkninger.

Baggrunden for lovforslaget er som bekendt socialreformkommissionens 1. betænkning fra november 1969, der omhandler forslag til en ny struktur for det sociale område og — med denne som forudsætning — forslag til en dagpengereform.

Vedtagelse i 1970 af lov om styrelse af sociale og visse sundhedsmæssige anliggender var det første praktiske skridt til gennemførelse af en del af strukturforslaget, nemlig det administrative apparat på kommunalt og amtskommunalt plan. Regeringen har villet fortsætte og fuldstændiggøre dette arbejde og har derfor den 15. februar i år fremsat lovforslag om en social ankestyrelse, der på centralt plan samler klagesagerne på det sociale område. Endelig foreslår regeringen i det foreliggende forslag oprettelse af en sikringsstyrelse, der skal